

enig deri, skal jeg nu udtale, at jeg er uenig i den Fortolkning, som fremkom i Folketinget, og som i Dag er fremsført af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og ligeledes omtalt af det ærede 4de Medlem for København (Oct. Hansen). Dersom Forslagsstillerne ved deres Affattelse have sigtet i den Retning, saa have de ikke rammet Hensigten, thi de have ikke faaet gifte Kvinder med, fordi disse ikke ere fuldmyndige. Regeringens Stilling til det foreliggende Forslag har jeg tidligere angivet under Henvisning til den islandske Lov af 12te Maj 1882, som er vel bekendt, og som gaar ud paa, at Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand, eller som paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, ere valgberettigede ved kommunale Valg o. s. v. Deraf, at denne Lov er gennemført paa Island, hvor den vel at mærke er bleven vedtagen af begge Afdelinger af Altinget, følger jo ikke, at den ogsaa skal vedtages i det øvrige Danmark, og det har jeg heller ikke sagt. Det maa naturligvis være den danske Lovgivningsmagts Sag selvstændig at skønne om, hvad man finder rigtig at saa Henseende. Men der er en anden Ting, som følger deraf, og det er, at hvis Tingene ere enige om at gennemføre en Lov af samme Art, maa dette Ministerium i Konsevens af, at under dette en tilsvarende Lov er gennemført paa Island og stadfæstet af Kongen, ogsaa kunne tiltræde en Beslutning af Tingene, som gaar i den Retning. Det har jeg udtalt tidligere, og jeg finder det rigtig at gentage det, for at der ikke skal være Tvivl om, hvorledes Regeringens Stilling er; men paa den anden Side er der intet Ønske hos Regeringen i saa Henseende, og at den ikke har fundet det nødvendigt at stille Kravet, følger allerede deraf, at der ikke foreligger noget Forslag fra Regeringens Side.

Oct. Hansen: Jeg tror, at det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har fuldstændig Urret, naar han vil opfatte dette Forslag, saaledes som det er kommet til os fra det andet Ting, som et Agitationsforslag. Det er det i Virkeligheden ikke. Jeg antager, at de Mænd, der have stillet Forslaget i det andet Ting, have ment derved at imødekomme en virkelig praktisk Trang i Samsfundet, og jeg tror, at man overhovedet gør Ret i over for et saadant Forslag at vogte sig for at gaa ud over den praktiske Trang. Jeg har ikke i mindste Maade henvist til naturlige Menneskerettigheder eller deslige, thi ved Spørgsmaalet om Valgret til kommunale eller politiske Forsamlinger spille de

naturlige Menneskerettigheder ikke nogen videre Rolle. Forslaget skal som sagt imødekomme en praktisk Trang i Samsfundet. Man skal navnlig se hen til det ikke ringe Antal Kvinder, der arbejde i det økonomiske Liv, enten Enker eller ældre Piger, der maa arbejde og lide for deres økonomiske Eksistens. Naar en Enke, der sidder med Børn, har arbejdet sig respektabelt op og svarer sine kommunale Afgifter saa godt som nogen Mand, skulde man saa sige til hende: Da Du har den Ulykke at høre til det andet Køn, ere vi Mænd for galante til at give Dig Valgret, til Trods for, at Du betaler Stat. Jeg skal indrømme Tingets Flertal, at der kan være Tvivl om, hvor vidt man skal gaa i det enkelte Tilfælde, om man skal gaa videre, end den naturlige praktiske Trang giver Anvisning paa, og jeg skal endvidere indrømme, at man ikke skal lade sig lede af absolute almindelige Teorier til med eet Slag at gøre en gennemgribende Forandring i Valgloven, men jeg kan ikke indrømme, at den Indbending, at det skulde være et Agitationsnummer eller et Agitationsforslag, kan give Berettigelse til en saadan Anvisning, som her foreligger.

En anden Ting var det naturligvis, hvis dette Tings Flertal og Ordføreren for Dagsordenen virkelig vare komne til et saadant absolut Standpunkt, at de sige, at der ikke bør indrømmes Kvinderne Valgret, hvad enten det er til politiske eller kommunale Forsamlinger, til Skoleraad eller ved Styrelsen af fattiges Benge o. s. v., og at Kvinder ikke maa være Medlem af nogen saadan Forsamling, saa kunde jeg forstaa, at man kunde mene, at det var unyttigt at debattere den Ting. Men naar det, som det ærede Medlem til højre for mig (S. Pedersen) udbi-lede endogaa ved sidste Behandling i dette Ting, blev udtalt at man kunde tænke sig, at der kunde gives Valgret til Kvinder i visse Stillinger, navnlig Ejendomsbestynder, der svare større Stat — hvorfor det netop skal være en større Stat og ikke en lille Stat, forstaaer jeg ikke — naar man altsaa indrømmer, at der er visse Tilfælde, hvor det er berettiget at give Kvinder Valgret, kan man ikke, som den ærede Ordfører for Dagsordenen, vise Sagen bort ved at sige, at man ikke kan forlange af Landstinget, at det skal gøre det Arbejde, som Folketinget ikke har gjort, thi jeg antager, at de Mænd i Folketinget, der have fremsat det Forslag, som foreligger, og som i Virkeligheden er meget jævnt og simpelt, derved have udtalt deres Ønske om, hvad der skal gennemføres. Har nu Landstinget andre Ønsker i saa Henseende og mener, at der maa en Begræns-